

Cinc membres del club i un aspirant

Tots els actuals finalistes, excepte De la Vega, han guanyat el títol de la Lliga

VALENCIA | J. CANO

@jampiilotat

■ Si bé és cert que el Campionat Nacional que va sorgir en 1952 és el precedent de la Lliga, la màxima competició oficial està oficialment reconeguda des de 1992, quan els germans Sarasol van ser els primers campions després de superar en la final a Fenollosa, Edi i Tino.

Des d'aleshores, la Lliga en la disciplina d'escala i corda ha conegut a trenta-i-huit campions. Demà podrà ingressar un nou membre en el club, De la Vega, perquè la resta de finalistes ja han aconseguit el títol en alguna ocasió.

El jove d'Almussafes està en disposició de ser campió en la seua es-trena com a titular, perquè com a reserva sí que havia jugat ja alguna partida. A més a més sent part important de la classificació per al final, encara que el merit d'estar demà a Pelayo cal atribuir-lo al grup, a les tres lluites.

Pera Félix seria el tercer entorxat i per tant es situaria en l'escaló immediatament inferior al que ocupen Sarasol II, Àlvaro i Tino, els únics que han estat vencedors en quatre ocasions. I quatre seran les finals que ha disputat el mitger de Dénia, que malgrat fregar els quanta anys està en un moment de forma impressionant.

En la punta, Nacho aspira a pujar

al més alt del podi per tercera vegada i en el seu cas igualaria amb

illustres com Sarasol I, Pigat II,

Mezquita, Tato, Genovés II, Salvai

Jesús. Per al de Beniparrell serà el

tercer intent. Per tant, de moment

compta les seues finals per victòries

i en totes ha sigut un pilar fonamen-

tal de l'equip.

En la contra, Pere Roc II defensa

el títol que fa un any i va conquerir

amb Jesús i Carlos. En cas de guan-

EL PODI	
■ Álvaro, Sarasol II i Tino	DISSABTE 6 D'ABRIL. 18:00
■ Àlvaro, Sarasol II i Tino, amb	TRINQUET PELAYO DE VALENCIA
■ quatre títols, són els jugadors	• Soro III i Salva
■ que ocupen l'escaló més alt. El de	■ Francés i Jesús
■ Faura va jugar sis finals, huit va	■ Molto i Ricardet
■ disputar el mitger del Genovés i	■ Punxa i Brísca
■ nou el punter de València.	■ DISSABTE 6 D'ABRIL. 18:30
■ TRINQUET DE LA LLOSA DE RANES	■ Marratxí i Gabi
■ • Badenes i Seve	■ DISSABTE 6 D'ABRIL. 18:30
■ ■ Puchol II i Tomás II	■ TRINQUET DE PEDRECUER
■ ■ Fageca, Javi i Carlos	■ DISSABTE 6 D'ABRIL. 18:30

LA PISSARRA

Álvaro, Sarasol II i Tino

■

Álvaro, Sarasol II i Tino, amb quatre títols, són els jugadors que ocupen l'escaló més alt. El de Faura va jugar sis finals, huit va disputar el mitger del Genovés i nou el punter de València.

Per a Pere Roc II seria el tercer títol consecutiu. FUNPIVAL

yari seria el tercer, a més de manera consecutiva, gesta que solament han aconseguit Genovés II, Mezquita i Tato. Per a ell seria la quarta final. La d'enguany no ha sigut la seu millor participació, almenys

per a Pere Roc II seria el tercer títol consecutiu. FUNPIVAL

per als vencedors. Seran proves d'habilitat, amb la pilota com a gran protagonista. I molts dels que quedé, el percentatge que obliga la llei per al mateix dia de la partida.

Mitja hora després s'obriran les portes i un discjoquei amenitzarà als presents amb temes per a tots els

presentes

gustos mentre les escales i les galeries de Pelayo comencen a poblar-se.

Poc després, el presentador ani-

marà als presents, donant prioritat

a ell. Però encara hi haurà més, en

la presentació d'abans de la partida,

que també serà diferent del que és habitual i, segons conten, emotiva.

Al mig, Santi s'ha retrobat amb la seua millor versió i gràcies a això pot ser campió per segona vegada en la seua quarta final. El de Fines tract sempre està, però de vegades cau abans de l'esperat perquè és valent com ell a soles i se la juga en cada pilotada. Amb la regularitat per bandera, en esta Lliga ha estat letal i afinat.

Per a Monrabal II també serà la

quarta final amb opció de sumar el

tercer títol. El de Vilamarxant està

demonstrant que una punta, si apa-

reix quan cal per a fer el que toca,

pot ser peça clau en les victòries. I

a més fereix. Està en un moment de

maduresa, amb una confiança que

es nota no solament jugant sinó

també fent de guia dels companys.

I és el gran especialista del trio en

les pilotes parades.

Una atmosfera diferent en la final

Abans de jugar hi haurà activitats i sorpreses per al públic

VALENCIA | J. CANO

■ La Fundació ha decidit que les partides més rellevants de l'any, les finals de les lluites ho són, tinguen un embolcall especial, una atmosfera diferent que li atorgue a la cita encara més importància.

■ Esta iniciativa s'estrenarà demà a la catedral amb la final d'escala i corda. I una setmana després, a Beniparrell, es farà una cosa semblant amb la partida definitiva de la Lliga de raspall.

■ La taquilla del trinquet obrirà a

les 9.30 hores, moment en què es posarà la veda el poc paper que queda, el percentatge que obliga la llei per al mateix dia de la partida. En la contra, Pere Roc II defensa el títol que fa un any i va conquerir amb Jesús i Carlos. En cas de guan-

yarà la tercera, a més de manera consecutiva, gesta que solament han aconseguit Genovés II, Mezquita i Tato. Per a ell seria la quarta final. La d'enguany no ha sigut la seu millor participació, almenys

per a Pere Roc II seria el tercer títol consecutiu. FUNPIVAL

pel que fa a les seues possibilitats. Els problemes físics en el braç esquerre l'han impedit rendir com, per exemple, en la temporada anterior. Però excepoquet que li ha faltat per moments ho ha suplit amb

el seu caràcter guanyador. Com va passar en l'individual, on la pilota tampoc li deixia de la mà amb la posterioritat que acostuma i encara així va igualar a 55 amb Puchol II en la final.

Al mig, Santi s'ha retrobat amb la seua millor versió i gràcies a això pot ser campió per segona vegada en la seua quarta final. El de Fines tract sempre està, però de vegades cau abans de l'esperat perquè és valent com ell a soles i se la juga en cada pilotada. Amb la regularitat per bandera, en esta Lliga ha estat letal i afinat.

Per a Monrabal II també serà la

quarta final amb opció de sumar el

tercer títol. El de Vilamarxant està

demonstrant que una punta, si apa-

reix quan cal per a fer el que toca,

pot ser peça clau en les victòries. I

a més fereix. Està en un moment de

maduresa, amb una confiança que

es nota no solament jugant sinó

també fent de guia dels companys.

I és el gran especialista del trio en

les pilotes parades.

Tot això fins que els pilotaris is- quen a calfar, moment en què es deixaran netejar preparada la pista per a ells. Però encara hi haurà més, en la presentació d'abans de la partida, que també serà diferent del que és habitual i, segons conten, emotiva.

Félix, mitger de l'equip representatiu d'Almussafes FUNPIVAL

